

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Oberlandesgericht Celle — Uitlegging van artikel 42 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB L 338, blz. 1) — Kinderontvoering — Tenuitvoerlegging van een door een bevoegde (Spaanse) rechterlijke instantie gegeven beslissing waarbij de terugkeer van het kind wordt bevolen — Bevoegdheid van het aangezochte (Duitse) gerecht om tenuitvoerlegging van deze beslissing te weigeren in geval van ernstige schending van de rechten van het kind

Dictum

In omstandigheden als in het hoofdgeding mag het bevoegde gerecht van de lidstaat van tenuitvoerlegging zich niet verzetten tegen de tenuitvoerlegging van een beslissing waarvoor een certificaat is afgegeven, welke beslissing de terugkeer gelast van het kind dat ongeoorloofd wordt vastgehouden, op grond dat het gerecht van de lidstaat van herkomst deze beslissing heeft gegeven in strijd met artikel 42 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, uitgelegd overeenkomstig artikel 24 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, daar alleen de gerechten van de lidstaat van herkomst bevoegd zijn om te beoordelen of sprake is van een dergelijke schending.

⁽¹⁾ PB C 346 van 18.12.2010.

Beschikking van het Hof (Derde kamer) van 14 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Landessozialgericht Berlin — Duitsland) — Christel Reinke/AOK Berlin

(Zaak C-336/08) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Afdoening zonder beslissing)

(2011/C 63/24)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Landessozialgericht Berlin

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Christel Reinke

Verwerende partij: AOK Berlin

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Landessozialgericht Berlin — Uitlegging van de artikelen 18 EG, 49 EG en 50 EG, alsmede van artikel 34, leden 4 en 5, van verordening (EEG) nr. 574/72 van de Raad van 21 maart 1972 tot vaststelling van de wijze van toepassing van verordening (EEG) nr. 1408/71 betref-

fende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen (PB L 74, blz. 1) — Vergoeding van de kosten van een medische spoedbehandeling van een onderdaan van een lidstaat in een particuliere kliniek in een andere lidstaat, wanneer het dienstdoende openbare ziekenhuis de betrokken behandeling wegens overbelasting heeft geweigerd — Nationale regeling van bevoegde lidstaat die vergoeding van de kosten van een medische spoedbehandeling in een particuliere kliniek in een andere lidstaat uitsluit, maar vergoeding van die kosten wel toestaat wanneer zij worden gefactureerd door een op het nationale grondgebied gelegen particuliere kliniek

Dictum

Op het verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Duitsland) bij beslissing van 27 juni 2008, behoeft niet te worden geantwoord.

⁽¹⁾ PB C 260 van 11.10.2008.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 2 december 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Meiningen — Duitsland) — Frank Scheffler/Landkreis Wartburgkreis

(Zaak C-334/09) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering — Richtlijn 91/439/EEG — Onderlinge erkenning van rijbewijzen — Afstand van nationaal rijbewijs na bereiken van maximaal aantal punten voor verschillende overtredingen — In andere lidstaat afgegeven rijbewijs — In woonstaat verkregen negatief medisch-psychologisch rapport na verkrijging van nieuw rijbewijs in andere lidstaat — Intrekking van rijbevoegdheid op grondgebied van gastland — Bevoegdheid van woonstaat van houder van door andere lidstaat afgegeven rijbewijs om hierop zijn nationale bepalingen toe te passen die betrekking hebben op beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van rijbevoegdheid — Voorwaarden — Uitlegging van begrip „gedraging na verkrijging van nieuw rijbewijs”)

(2011/C 63/25)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Meiningen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Frank Scheffler

Verwerende partij: Landkreis Wartburgkreis

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Verwaltungsgericht Meiningen — Uitlegging van de artikelen 1, lid 2, en 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 inzake rijbewijzen (PB L 237, blz. 1) — Afgifte van een rijbewijs door een lidstaat aan een onderdaan van een andere lidstaat die

afstand had gedaan van zijn rijbewijs van die andere lidstaat en die op het tijdstip van de afgifte van het nieuwe rijbewijs zijn normale verblijfplaats heeft op het grondgebied van de lidstaat die het nieuwe rijbewijs afgeeft — Weigering door de bevoegde instanties van de woonstaat om dit rijbewijs te erkennen op basis van een medisch-psychologisch deskundigenverslag dat in die lidstaat is opgesteld op basis van een medisch onderzoek daterend van na de afgifte van het nieuwe rijbewijs, maar dat uitsluitend verwijst naar omstandigheden voorafgaand aan de verkrijging van dat rijbewijs — Kwalificatie van dit deskundigenverslag als „omstandigheid die zich voordoet na de verkrijging van het nieuwe rijbewijs” die de toepassing van nationale bepalingen die betrekking hebben op de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van de rijbevoegdheid kan rechtvaardigen

Dictum

De artikelen 1, lid 2, en 8, leden 2 en 4, van richtlijn 91/439/EEG van de Raad van 29 juli 1991 betreffende het rijbewijs, zoals gewijzigd bij richtlijn 2006/103/EG van de Raad van 20 november 2006, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat een lidstaat, in uitoefening van de hem bij voornoemd artikel 8, lid 2, verleende bevoegdheid om op de houder van een in een andere lidstaat afgegeven rijbewijs zijn nationale bepalingen inzake de beperking, schorsing, intrekking of nietigverklaring van de rijbevoegdheid toe te passen, weigert, op basis van een door de houder van dat rijbewijs overgelegd deskundigenverslag inzake de rijgeschiktheid, om op zijn grondgebied de uit een in een andere lidstaat afgegeven geldig rijbewijs voortvloeiende rijbevoegdheid te erkennen, wanneer dat verslag, hoewel het is opgesteld na de datum van afgifte van dat rijbewijs en op grond van een na de afgifte van dat rijbewijs uitgevoerd onderzoek van de betrokkene, geen verband houdt, zelfs niet gedeeltelijk, met een na de afgifte van datzelfde rijbewijs geconstateerde gedraging van de betrokkene, en uitsluitend verwijst naar omstandigheden die zich hebben voorgedaan vóór die datum.

(¹) PB C 267 van 7.11.2009.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 11 november 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Trani — Italië) — *Vino Cosimo Damiano/Poste Italiane SpA*

(Zaak C-20/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, van Reglement voor de procesvoering — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Clausules 3 en 8 van raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in overheidssector — Eerste of enige overeenkomst — Verplichting om objectieve redenen aan te geven — Opheffing — Verlaging van algemeen niveau van bescherming van werknemers — Non-discriminatiebeginsel — Artikelen 82 EG en 86 EG)

(2011/C 63/26)

Proceestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Trani

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: *Vino Cosimo Damiano*

Verwerende partij: *Poste Italiane SpA*

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale di Trani — Uitlegging van clausules 3 en 8, punt 3, van de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Verenigbaarheid van een nationale regeling op grond waarvan een clause waarin de reden voor een indienstneming voor bepaalde tijd van werknemers door SPA Poste Italiane niet is vermeld, in de nationale rechtsorde geldig is

Dictum

- 1) Clause 8, punt 3, van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die is opgenomen in de bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale regeling als die van artikel 2, lid 1 bis, van Decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/EG relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES (wetsbesluit nr. 368 betreffende de uitvoering van richtlijn 1999/70/CE betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd), van 6 september 2001, die, anders dan de wettelijke regeling die vóór de inwerkingtreding van dit decreet van toepassing was, een onderneming als Poste Italiane SpA in staat stelt om, onder bepaalde voorwaarden, een eerste of enige arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd te sluiten met een werknemer, zoals de heer *Vino*, zonder de objectieve redenen te hoeven aangeven die de gebruikmaking van een voor een dergelijke tijdsduur gesloten overeenkomst rechtvaardigen, wanneer die regeling geen verband houdt met de uitvoering van die raamovereenkomst. Het is in dit opzicht niet relevant dat het met die regeling nagestreefde doel geen bescherming verdient die minstens gelijkwaardig is aan de bescherming van werknemers die bepaalde tijd zoals bedoeld in die raamovereenkomst.
- 2) Het Hof van Justitie van de Europese Unie is kennelijk onbevoegd is om de vierde door het Tribunale di Trani (Italië) gestelde vraag te beantwoorden.
- 3) De vijfde door het Tribunale di Trani gestelde prejudiciële vraag is kennelijk niet-ontvankelijk.

(¹) PB C 134 van 22.5.2010.